

SVENSKT NÄRINGSLIV

Verkliga huvudmän i svenska bolag:

Hur har kvinnors andel utvecklats?

AUGUSTI 2026

Innehåll

Sammanfattning	2
1. Introduktion	3
2. Data och metod	5
2.1 Datakällor	5
2.2 Beräkning av andelen kvinnor bland verkliga huvudmän	6
2.3 Alternativa mått på företagande	9
3. Andelen kvinnor bland verkliga huvudmän i svenska bolag	11
3.1 Hur har kvinnors företagande i Sverige utvecklats över tid?	11
3.2 Fördelning över branscher och företagsstorlek	13
3.3 Företagens och företagarnas ålder	16
3.4 Geografisk fördelning	19
3.5 Jämförelse med andra mått	20
4. Slutsatser	21
Referenser	23
Bilaga	24

Sammanfattning

Syftet med denna rapport är att studera hur andelen kvinnor som driver företag i Sverige har utvecklats över tid. I analysen används unika individuppgifter från Bolagsverkets register över bolagens så kallade verkliga huvudmän – det vill säga de personer som ytterst äger eller kontrollerar ett onoterat bolag. Till skillnad från tidigare mått, som baseras på exempelvis inkomst från näringsverksamhet, styrelsearbete eller enkätdata, fångar registret faktiskt ägarskap och kontroll – och är dessutom heltäckande för alla onoterade bolag.

Resultaten från vår analys visar att:

- Andelen kvinnor bland verkliga huvudmän har ökat svagt från 21,7 procent år 2017 till 23,2 procent år 2025. Ökningen har varit jämn och stabil över tid.
- Bland nystartade bolag är andelen kvinnor högre och ökningen är snabbare, från 22,8 procent för bolag registrerade 2017 till 25,2 procent för bolag registrerade 2023. Andelen kvinnor bland verkliga huvudmän är lägre i större och äldre bolag.
- Branschskillnaderna är stora och samvarierar starkt med andelen kvinnor som är sysselsatta i branschen. Högst andelar kvinnor bland verkliga huvudmän finner vi bland bolag i välfärdssektorerna (46 procent i bolag med 1–9 anställda och 28 procent i de största bolagen), medan andelen kvinnor bland verkliga huvudmän är lägst i byggbranschen (12 procent i bolag utan anställda och 8 procent i de största bolagen).
- Andelen kvinnor bland unga företagare (18–25 år) som är verkliga huvudmän har minskat kraftigt, från 25,2 procent år 2017 till 19,9 procent år 2024, medan andelen har ökat bland äldre företagare.
- Högst andel kvinnor bland verkliga huvudmän finns på Gotland (25,5 procent) och lägst i Västernorrland (19,4 procent). Andelen har ökat i samtliga län under perioden.

Jämfört med andra mått på kvinnors företagande ligger andelen kvinnor bland verkliga huvudmän på en lägre nivå. Detta beror på att registret mäter faktisk kontroll och ägarskap, till skillnad från exempelvis inkomst från näringsverksamhet, styrelsearbete som ingår i vissa mått, eller självrapporterad företagarsstatus.

Branschstrukturen framstår som den viktigaste förklaringen till skillnader i kvinnors företagande, vilket innebär att policyåtgärder som syftar till att öka kvinnors företagande behöver utformas med hänsyn till branschernas olika förutsättningar. Den pågående politiska diskussionen som problematiserar företagandet i välfärdssektorn verkar i motsatt riktning och är därmed skadlig för samhället i stort och för kvinnors företagande i synnerhet.

1. Introduktion

I Sverige har det under en längre tid pågått en debatt kring andelen kvinnor som ägnar sig åt företagande. Frågan är intressant eftersom könsskillnaderna i arbetsmarknadsutfall, såsom löner och olika typer av ledarskapspositioner, har minskat i Sverige, samtidigt som kvinnors företagande fortfarande är lågt i förhållande till männens.¹

Diskussionen om kvinnors företagande är inte unik för Sverige, utan ingår i en bredare europeisk diskussion om varför kvinnor fortfarande är underrepresenterade bland företagare och företagsägare. EU-kommissionen konstaterar exempelvis att endast 33 procent av företagsägarna i EU är kvinnor och att de ofta är koncentrerade till traditionellt kvinnodominerade sektorer som vård, omsorg och utbildning (European Commission, 2026).

En relaterad fråga som har fått stor uppmärksamhet är kvinnors andel i svenska bolagsstyrelser, där den låga andelen har pekats ut som ett jämställdhetsproblem. Under de senaste 20 åren har dock andelen kvinnor i börsbolagens styrelser nära sexdubblats och nådde för första gången 40 procent i de största börsbolagen 2024.²

Det finns numera också kunskap om andelen kvinnor i bolagsstyrelser i både noterade och onoterade bolag som bygger på registerdata. Angelov och Daunfeldt (2025) använder exempelvis individdata från Bolagsverkets styrelseregister och finner att andelen kvinnor i svenska bolagsstyrelser har ökat från 11,8 procent år 2000 till 20,1 procent år 2024.³

Fokuset på kvinnors representation i styrelser kan kritiseras för att inte vara helt ändamålsenligt om syftet är att studera faktisk ekonomisk makt. Styrelsen har visserligen ett övergripande ansvar för bolagets förvaltning, men en plats i styrelsen är inte detsamma som att faktiskt äga eller kontrollera bolaget. Inom bolagsstyrningsforskningen har distinktionen mellan ägande och kontroll varit en central fråga som började studeras redan av Adam Smith.⁴ Ägarna i mellanstora och stora bolag kan

¹ Se Angelov m.fl. (2023).

² Se https://www.svensktnaringsliv.se/sakomraden/arbetsmarknadspolitik/kompetens-och-erfarenhet-far-in-kvinnor-istylserummen_1219950.html

³ Angelov och Daunfeldt (2025) visar att den största ökningen av andelen kvinnor i bolagsstyrelsen finns i branscher med hög andel kvinnor bland de sysselsatta. Rapporten studerar även genomsnittsskillnader i vinstmarginal mellan företag med olika könssammansättning i styrelserna och finner inga skillnader efter justering för övriga relevanta skillnader mellan företagen.

⁴ Se Fama och Jensen (1983) som lägger en teoretisk grund för vikten av att separera ägande, kontroll och risktagande å ena sidan och direkt styrning å andra för stora bolags och andra typer av organisationers överlevnad.

inte styra direkt utan väljer en styrelse att göra det på deras vägnar, vilket skapar en fundamental skillnad mellan formell representation och faktiskt inflytande.

Att studera kvinnors ägande kan därför ge ett mer exakt mått på faktisk ekonomisk makt än att studera representationen bland bolagets styrelsemedlemmar. Det finns dock få studier av kvinnors ägande av bolag i Sverige. Befintliga studier baseras dessutom på en kombination av urvalsundersökningar, enkätundersökningar och registerdata som inte är ändamålsenliga.

I denna rapport fyller vi kunskapsluckorna kring kvinnors ägande av företag genom att introducera ett nytt mått som bygger på heltäckande registerdata över bolagens *verkliga huvudmän*, det vill säga den eller de personer som ytterst äger eller kontrollerar ett företag.

Syftet med vår rapport är att studera hur andelen kvinnor bland verkliga huvudmän har utvecklats över tid i Sverige. Vi undersöker också hur andelen kvinnor bland de verkliga huvudmännen skiljer sig åt mellan olika branscher, företagsstorlek, ålder på företaget, ålder för huvudmännen och län i Sverige.

Registret över verkliga huvudmän som används i denna rapport är heltäckande för de onoterade bolagen och kan därför på ett mer tillförlitligt sätt fånga vem som faktiskt äger och kontrollerar företag i Sverige. Onoterade bolag utgör cirka 99,9 procent av alla privata företag i Sverige, medan noterade bolag står för endast 0,1 procent. Detta innebär att vi får ett mer tillförlitligt mått på andelen kvinnor som driver företag i Sverige jämfört med tidigare studier. Datamaterialet gör det också möjligt att genomföra analyser för olika branscher, geografiska områden och ålder på de verkliga huvudmännen.

Rapporten är disponerad på följande sätt. I avsnitt 2 beskrivs analysens datakällor och den metod som våra beräkningar är baserade på. Avsnitt 3 innehåller rapportens empiriska resultat. Avslutningsvis sammanfattar vi resultaten och diskuterar slutsatserna från analysen i avsnitt 4.

2. Data och metod

2.1 Datakällor

Analysen i denna rapport bygger på två datakällor: (i) individuppgifter från Bolagsverkets register över verkliga huvudmän; och (ii) uppgifter från företagens årsredovisningar från Serrano-databasen. Börsnoterade bolag omfattas inte av rapporteringskravet till registret över verkliga huvudmän och ingår därför inte i analysen, medan det är obligatoriskt för onoterade bolag att rapportera in till registret.

Det är upp till det enskilda rapporterande bolaget att bestämma vem eller vilka personer som ska rapporteras in. Det kan exempelvis handla om att äga mer än 25 procent av rösterna eller kapitalet, eller på annat sätt ha kontroll över organisationen (exempelvis genom särskilda avtal eller styrelseinflytande).

Lagen om registrering av verkliga huvudmän trädde i kraft 2017, vilket begränsar vår analys till åren 2017–2025. Antalet bolag i vårt dataunderlag ökade från 252 366 år 2017 till 738 014 år 2025. Täckningen är därför lägre i början av perioden, vilket innebär att uppgifterna för de tidigaste åren bör tolkas med viss försiktighet.

Bolagsverkets register över verkliga huvudmän har tidigare använts för mindre omfattande analyser av andelen kvinnor som driver bolag.⁵ Registret har också använts som en av många delkomponenter vid beräkningen av andelen personer som driver bolag i BAS-data.⁶ Vi känner inte till någon mer omfattande analys av dessa data.

Totalt ingår 884 436 unika bolag i vår analys, av vilka 837 509 är aktiebolag, 35 295 är handelsbolag och 11 632 är kommanditbolag. Antalet unika personer som är verkliga huvudmän i datamaterialet uppgår till 656 173 individer. Att antalet verkliga huvudmän är lägre än antalet företag beror på att vissa personer är huvudmän i flera bolag. Vi identifierar kön utifrån individens svenska personnummer, vilket innebär att vi exkluderar personer utan personnummer från analysen. Detta berör 8 701 individer, motsvarande 1,3 procent av samtliga huvudmän.

Data från registret över verkliga huvudmän kopplas till Serrano-databasen via organisationsnummer och år. Bolag som saknar matchning i Serrano ett visst år

⁵ Se Visma Spcs, "Åtta av tio bolag drivs av män – och kvinnors företagande växer långsamt", <https://news.cision.com/se/visma/r/atta-av-tio-bolag-drivs-av-man---och-kvinnors-foretagande-vaxer-langsamt,c4114863> (hämtat 2026-05-25).

⁶ Se beskrivning av BAS-data i tabell 1 i rapporten.

exkluderas från analysen. Detta görs dels för att säkerställa att bolagen i analysen inte är avregistrerade, dels för att hämta företagsspecifika uppgifter från Serrano i de analyser där sådana data behövs.

De onoterade bolagen, som är populationen av intresse i denna rapport, står för 99,9 procent av samtliga privata bolag i Sverige medan de noterade bolagen på samtliga svenska aktiemarknader utgör endast 0,1 procent.⁷ För en del bolag som enligt lagstiftningen ska anmäla till registret för verkliga huvudmän saknas dock data i registret. Vår bortfallsanalys visar att det framför allt handlar om bolag med få anställda. Av de bolag som saknar data i registret saknar cirka 78 procent anställda, cirka 14 procent har färre än fem anställda och företag med fem anställda eller fler står sammanlagt för 8 procent av de saknade observationerna. En del av bolagen faller också bort på grund av att svenskt personnummer för huvudmännen saknas i registret. Efter matchning till Serrano-databasen står de onoterade bolagen som ingår i rapportens analys för cirka 83 procent av samtliga privata bolag i Sverige.⁸ Vi har ingen möjlighet att undersöka om andelen kvinnor i bolag som faller bort i analysen skiljer sig från andelen i de bolag inom de berörda storlekskategorierna som vi har data på.

Från Serrano-databasen har vi hämtat uppgifter om bransch enligt standard för svensk näringsgrensindelning 2007 (SNI 2007), antal anställda, bolagets registreringsdatum samt bolagets geografiska hemvist på länsnivå. För analysen av nystartade bolag mäts andelen kvinnor bland verkliga huvudmän två år efter registreringsåret snarare än direkt vid starten. Skälet är att vissa bolag inte registrerar verklig huvudman omedelbart vid starten.

För att beskriva andelen kvinnor bland sysselsatta per bransch använder vi även data från Arbetskraftsundersökningarna (AKU) från SCB, avseende populationen 15–74 år. Med sysselsatta avses personer som arbetade minst en timme under referensveckan eller var tillfälligt frånvarande från ett sådant arbete.⁹ De åtta branscherna som används i analysen bygger på följande gruppering av SNI 2007: Jordbruk, skogsbruk och fiske (A); Tillverkning, utvinning och energi (B-C-D-E); Byggverksamhet (F); Handel (G); Transport (H); Besöksnäring och service (I-R-S); IT, finans, juridik, ekonomi, med mera (J-K-L-M-N); Välfärdstjänster (O-P-Q).

2.2 Beräkning av andelen kvinnor bland verkliga huvudmän

Den huvudsakliga variabeln som används i analysen är andelen kvinnor bland verkliga huvudmän. För att beräkna denna andel i företag j under år t betecknad K_{jt} , används ett viktat mått som tar hänsyn till både kontrollgrad och huvudmannaska-

⁷ Enligt SCB:s statistikdatabas var antalet noterade bolag på samtliga marknadsplatser i Sverige 967 stycken år 2024 och det fanns 874 530 privata aktiebolag, handelsbolag och kommanditbolag i Serrano-databasen.

⁸ År 2024 ingick 726 947 privata aktiebolag, handelsbolag och kommanditbolag i vår analys och samma år var det totala antalet bolag i denna grupp i Serrano-databasen 874 530.

⁹ Se rapportens bilaga för en fullständig definition.

pets längd över året. Måttet konstrueras i flera steg utifrån registerdata över verkliga huvudmän.

För varje individ i som är registrerad som huvudman i företag j under en given period t innehåller registret en variabel som S_{ijt} anger hur stor andel av företaget som individen kontrollerar. Grupperingen är följande:

1. $S_{ijt} = 100 \%$
2. $75 \% \leq S_{ijt} < 100 \%$
3. $50 \% \leq S_{ijt} < 75 \%$
4. $25 \% \leq S_{ijt} < 50 \%$
5. $S_{ijt} < 25 \%$

För varje företag och period identifieras den högsta kontrollgraden som förekommer. Endast de individer som har den högsta kontrollgraden behålls i underlaget. För att förenkla notationen använder vi t som ett generiskt tidsindex, det vill säga t kan beteckna både ett enskilt år och en viss period som kan infalla inom ett år eller över flera år. Grunddata i registret är på individ- och periodnivå, där perioderna har ett start- och slutdatum som är blank om personen fortfarande är verklig huvudman.

Detta innebär att en person med exempelvis 25 procents kontroll exkluderas från analysen om det samtidigt finns en person med 75 procents kontroll i samma företag. Tanken bakom denna avgränsning är att de individer som har lägre kontrollandelar (typiskt under 50 procent) är ägare, men har samtidigt inte tillräckligt inflytande för att fullt ut kontrollera bolaget. Endast den eller de personer som har den högsta kontrollgraden antas ha det faktiska bestämmande inflytandet över företaget. Om flera personer delar samma högsta kontrollgrad under en viss period, exempelvis två personer med 50 procents kontroll var, inkluderas båda i beräkningen.

Efter exkluderingen av personer med låg kontrollandel beräknas för varje kvarvarande individ i en dagbaserad vikt d_{ijt} som anger antalet dagar under år t som individens registreringsperiod gäller. Låt D_t vara det totala antalet dagar under år t (365 eller 366). Den råa dagbaserade vikten för individen blir då d_{ijt}/D_t . Därefter divideras denna råa vikt med $n_{jt}^{(k)}$, vilket är antalet individer som har samma högsta kontrollgrad i företag j vid det aktuella datumet. Detta steg resulterar i måttet $(d_{ijt}/D_t)/n_{jt}^{(k)}$ och säkerställer att om flera personer delar på kontrollen, exempelvis två personer med 50 procent var, så delas vikten lika mellan dem för de perioder de båda är verksamma.

För att illustrera: om två personer har varit med hela året och delar 50-procent-sk kontroll kommer båda dessa personer att finnas med i beräkningen, eftersom båda har samma kontroll. I detta fall blir värdet $(365/365)/2 = 0,5$ för var och en av dem. Om den ena personen har haft 50-procentssk kontroll hela året medan den andra personen endast varit med sex månader (med 50-procentssk kontroll), blir motsvarande värde för den andra personen $(182/365)/2 \approx 0,25$, medan värdet för den första personen fortfarande är 0,5.

Därefter summeras dessa värden över alla individer i företaget för att få en vikt (a_{jt}) som i nästa steg är tänkt att användas för normalisering:

$$a_{jt} = \sum_{i=1}^{N_{jt}} (d_{ijt} / (D_t \cdot n_{jt}^{(k)})),$$

där N_{jt} är antalet huvudmän med högsta kontrollgrad i företag j under år t . Vikten för individ i i företag j under år t , v_{ijt} , definieras sedan som den normaliserade andelen:

$$v_{ijt} = \frac{d_{ijt} / (D_t \cdot n_{jt}^{(k)})}{a_{jt}}.$$

Denna normalisering garanterar att vikterna för varje företag och år summerar till ett, oavsett hur stor del av året som täcks av registreringsperioderna. I exemplet med två personer som båda har 50 procents kontroll, där den ena varit med hela året och den andra i sex månader, blir den första personens vikt $0,5/(0,5 + 0,25) \approx 0,67$ och den andra personens vikt $0,25/(0,5 + 0,25) \approx 0,33$. Personen som varit verksam under dubbelt så lång tid som den andra personen får således dubbelt så hög vikt. Slutligen beräknas andelen kvinnor enligt följande viktade genomsnitt:

$$K_{jt} = \sum_{i=1}^{N_{jt}} v_{ijt} \cdot \mathbf{1}[\text{kvinnan}]_i,$$

där $\mathbf{1}[\text{kvinnan}]_i$ är en indikatorfunktion (i fet stil) som antar värdet 1 om individ i är kvinna och 0 annars.

Sammanfattningsvis bygger vårt mått på andelen kvinnor bland verkliga huvudmän på uppgifter om varje huvudmans inflytande i bolaget. Variabeln mäter den relativa kontrollgraden (endast de med högst kontroll inkluderas), hur stor del av året personen faktiskt varit registrerad som huvudman och hur många personer som delar på den högsta kontrollgraden. Resultatet är ett mått som speglar den faktiska maktfördelningen i företagets ledning bättre än en enkel räkning av andelen män respektive kvinnor eftersom personer med begränsat inflytande (lägre kontrollandelar) exkluderas, samtidigt som engagemangets längd över året beaktas.

För att undersöka hur känsliga våra resultat är för olika metodologiska vägval har vi genomfört två känslighetsanalyser. Vi har gjort om beräkningarna med hänsyn tagen till samtliga verkliga huvudmän, alltså även de personer som har låga kontrollandelar. Denna analys resulterade i marginellt lägre andel kvinnor bland de verkliga huvudmännen, och påverkar inte rapportens övriga slutsatser. Därutöver har vi beräknat den oviktade andelen kvinnor bland samtliga huvudmän, alltså andelen där vi varken tar hänsyn till kontrollgrad eller uppdragets tid. Den oviktade andelen skiljer endast marginellt från den viktade, som vi anser är metodologiskt riktigare och som vi därför väljer att använda i rapporten.

2.3 Alternativa mått på företagande

I tabell 1 redovisas andra mått på företagande som har använts i tidigare studier. GEM-undersökningen mäter bland annat måttet tidigt entreprenörskap (TEA). Detta mått är väletablerat, bygger på en enkätundersökning som har genomförts i många länder sedan början av 2000-talet och har använts flitigt i tidigare forskning.¹⁰ Data från AKU, som används av Eurostat för internationella jämförelser av andelen egenanställda, bygger också på enkätdata.

RAMS och BAS bygger på heltäckande registerdata, men det är svårt att veta vad de relativt komplexa variabeldefinitionerna verkligen mäter. RAMS-måttet, som inte längre beräknas efter 2018, byggde på förekomst av inkomst från näringsverksamhet. Om en entreprenör inte har börjat ta ut ersättning eller vinst från sitt nystartade företag, eller av olika skäl inte gör det under något enstaka år, kommer den personen inte att klassas som företagare enligt RAMS.

Tabell 1. Olika mått på företagande.

Variabel	Definition	Heltäckande register?	Typ av bolag
GEM	TEA (Total Entrepreneurial Activity): andelen som är antingen blivande företagare eller ägare/chef för ett nystartat företag	Nej	AB, enskilda firmor
Eurostat (AKU)	Andelen som är egenanställda	Nej	AB, enskilda firmor
RAMS* (t.o.m. 2018)	En person klassificeras som företagare i AB om kontrolluppgiftsinkomsten överstiger en ålders-, köns- och anställningstidsbaserad gräns för att räknas som förvärvsarbete, och om K10-blanketten (avseende utdelning och kapitalvinst från fåmansföretag) avser samma organisationsnummer som kontrolluppgiften. Gränsvärdena varierar mellan 25 olika grupper och är inte fastställda som ett exakt belopp.	Ja	AB
BAS* (fr.o.m. 2020)	En person klassificeras som företagare i AB om minst ett av följande villkor är uppfyllt: • personen har fått ersättning som är underlag för arbetsgivaravgifter och - under året deklarerat för delägarskap i ett aktiebolag för samma företag, - ingår i företagets styrelse och där personens folkbokföringsadress är densamma som företagets belägenhetsadress, eller - är verklig huvudman i företaget enligt Bolagsverkets register över verkliga huvudmän. • personen ingår i styrelsen, är verklig huvudman, deklarerat för delägarskap samt att företaget är både aktivt och har haft en omsättning enligt uppgifter i SCB:s företagsregister.	Ja	AB
Verkliga huvudmän	Andelen bland verkliga huvudmän – se avsnitt 2.2 för en metodbeskrivning av hur måttet beräknas givet registerdata över verkliga huvudmän från Bolagsverket.	Ja	AB

*Not: Definitionen av företagare i AB enligt RAMS och BAS bygger på mejlkonversation med SCB.

¹⁰ GEM-undersökningen presenterades 2005 i en specialupplaga av den vetenskapliga tidskriften *Small Business Economics*. För en översikt, se Reynolds m.fl. (2005) och Sternberg och Wennekers (2005). GEM-konsortiets hemsida innehåller en sammanställning av forskningsrapporter som har använt GEM-data (<https://www.gemconsortium.org/research-papers>).

BAS-måttet (från och med 2020) konstrueras genom en komplex sammansatt logisk regel med både villkor som var och en ska vara uppfyllda (och-villkor) och villkor där det räcker att någon av villkoren är uppfyllt (eller-villkor). I måttet ingår såväl villkor för inkomst från näringsverksamhet, delägarskap i bolag, och styrelsearbete. BAS-måttet blir på det sättet oprecist och givet dess komplexitet är det svårt att förstå vilka delar av definitionen som är avgörande för den variation som fångas och vilka som är mindre betydelsefulla.

I vår rapport är vi intresserade av det affärsmässiga och finansiella risktagandet, samt den ekonomiska makt som entreprenörskap innebär. Om detta är av intresse menar vi att registret över verkliga huvudmän är det bästa måttet på företagande eftersom det mäter ägarskap och kontroll av bolaget – inte inkomst från näringsverksamhet eller styrelseplats.

3. Andelen kvinnor bland verkliga huvudmän i svenska bolag

3.1 Hur har kvinnors företagande i Sverige utvecklats över tid?

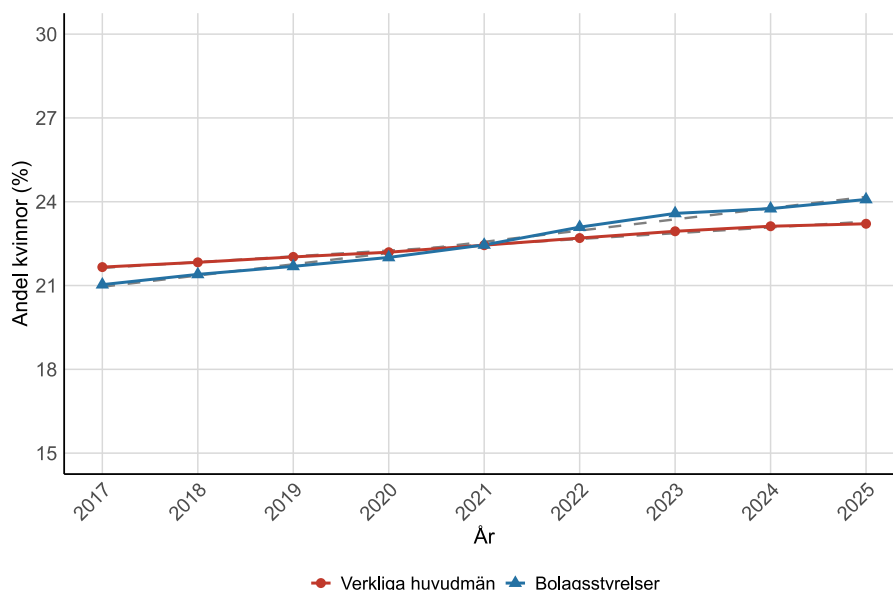
Figur 1 visar hur andelen kvinnor bland verkliga huvudmän i svenska bolag har utvecklats under perioden 2017–2025. Måttet anger hur stor andel av kontrollen i bolagen som innehas av kvinnor, där ett värde på 50 procent skulle motsvara en jämn fördelning mellan kvinnor och män. För jämförelsens skull har vi även lagt till utvecklingen av andelen kvinnor i styrelserna för de bolag som ingår i datamaterialet.¹¹

Vi observerar att andelen kvinnor bland verkliga huvudmän har ökat svagt, men kontinuerligt under perioden – från 21,7 procent år 2017 till 23,2 procent år 2025. Genomsnittet för perioden är 22,5 procent. Ökningen är jämn och årsvärdena ligger nära den linjära trenden, vilket indikerar att uppgången inte drivs av enstaka år utan återspeglar en stabil och gradvis förändring över tid.

Figur 1 visar också att den årliga ökningstakten för andelen kvinnor i svenska bolagsstyrelser har varit högre än för andelen kvinnor bland verkliga huvudmän. Andelen kvinnor i bolagsstyrelser var år 2017 något lägre än andelen kvinnor bland verkliga huvudmän (cirka 21 procent jämfört med 21,7 procent), men relationen var den omvända år 2025. Andelen kvinnor i styrelserna var då högre än andelen kvinnor som var verkliga huvudmän i bolagen (cirka 24,1 procent jämfört med 23,2 procent).

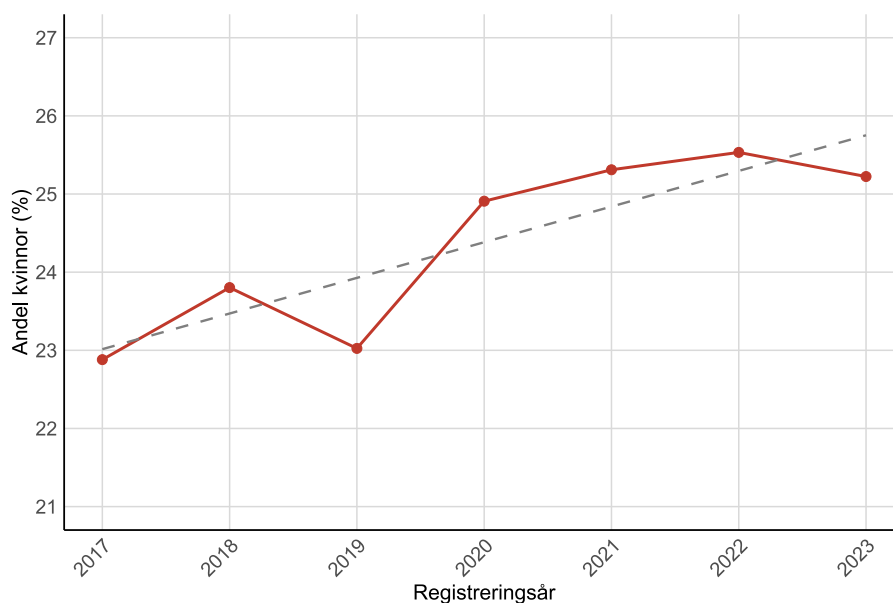
¹¹ Andelen kvinnor i svenska bolagsstyrelser studeras i detalj i Angelov och Daunfeldt (2025), där samtliga svenska aktiebolag (alltså inklusive börsnoterade) ingår.

Figur 1. Andelen kvinnor bland verkliga huvudmän och i bolagsstyrelser i svenska bolag, 2017–2025.

Not: Andelen kvinnor för respektive år avser genomsnittet av andelarna för samtliga bolag med minst en registrerad verklig huvudman under det aktuella året. Andelen kvinnor i bolagsstyrelser bygger på samma bolag som ingår i beräkningen av andelen bland verkliga huvudmän. Se Angelov och Daunfeldt (2025) för detaljer kring data och beräkning av andelen kvinnor i bolagsstyrelser. En begränsning på minst 5 anställda eller minst 5 miljoner kronor i årlig omsättning har gjorts för bolag som ingår i styrelseandelsberäkningen. Se ALMI (2025) eller Angelov och Daunfeldt (2025) för en motivering till detta val. De grå streckade linjerna visar de linjära tidstrenderna för respektive mått för perioden 2017–2025. Företagspopulationen för åren 2017 till och med 2024 består av alla företag med uppgifter från Bolagsverkets register över verkliga huvudmän som också finns i Serrano-databasen samma år. Denna begränsning rensar i praktiken bort bolag som fanns i registret ett visst år men som har avregistrerats senare. Eftersom Serrano-databasen endast sträcker sig till 2024 består uppgiften för 2025 i figuren av data för bolag som fanns med i registret över verkliga huvudmän 2024 som fanns i Serrano 2024.

Figur 2. Andelen kvinnor bland verkliga huvudmän i nystartade bolag mätt två år efter registreringen, för bolag som registrerades 2017–2023.

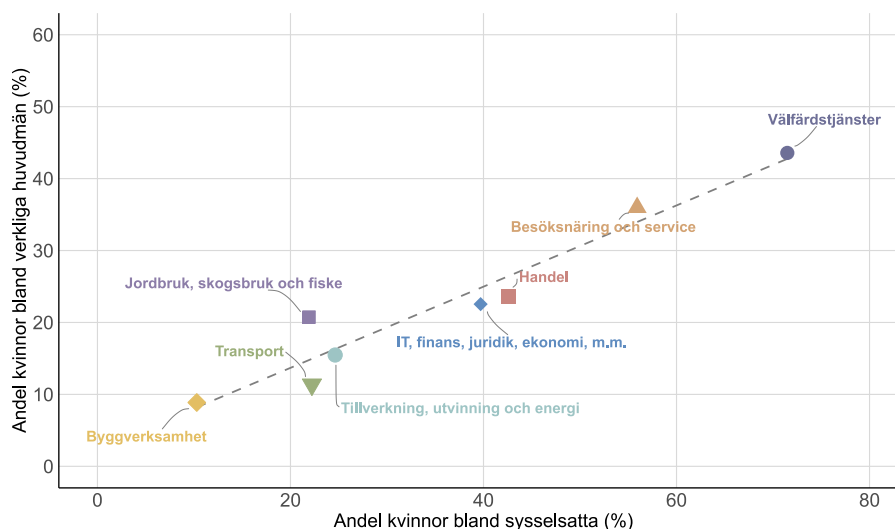
Not: Varje datapunkt visar genomsnittet av andelen kvinnor bland verkliga huvudmän för en registreringskohort, mätt två år efter bolagets registrering. Den grå streckade linjen visar den linjära tidstrenden för perioden.

En intressant fråga är om utvecklingen som vi såg i figur 1 framför allt drivs av ökad andel kvinnor som styr och äger nystartade företag, eller om andelen har ökat i alla företag. För att undersöka detta har vi beräknat hur andelen kvinnor bland verkliga huvudmän utvecklats i bolag med registreringsår från 2017 till 2023. Resultaten som presenteras i figur 2 visar att andelen kvinnor bland de verkliga huvudmännen är högre i nystartade bolag jämfört med alla bolag (mellan 22,8 och 25,5 procent för nystartade bolag, jämfört med 21,7 och 23,2 procent för alla bolag). Vi kan också notera att andelen kvinnor bland huvudmännen har ökat snabbare bland nystartade företag (2,7 procentenheter jämfört med 1,5 procentenheter).

3.2 Fördelning över branscher och företagsstorlek

I figur 3 jämför vi andelen kvinnor bland sysselsatta med andelen kvinnor bland verkliga huvudmän för åtta olika branscher, beräknat som genomsnitt för perioden 2017–2024. Anledningen till att data slutar år 2024 är att Serrano-databasen, där vi hämtar information om branschtillhörighet, uppdateras med eftersläpning och att data efter 2024 inte är tillgängliga än.

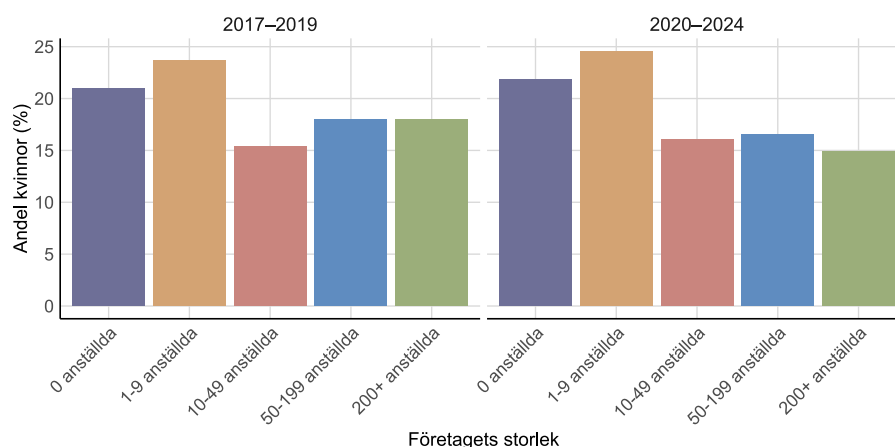
Figur 3. Sambandet mellan andelen kvinnor bland sysselsatta och bland verkliga huvudmän per bransch, 2017–2024.

Not: Varje punkt representerar en bransch och visar genomsnittet för perioden 2017–2024. Den streckade linjen är en regressionslinje som visar det linjära sambandet mellan andelen kvinnor bland sysselsatta och andelen kvinnor bland verkliga huvudmän. Punkter som ligger under linjen innebär att andelen kvinnor bland verkliga huvudmän är lägre än vad som förväntas utifrån branschens andel kvinnor bland sysselsatta, och punkter ovanför linjen innebär det omvända. Branschindelningen följer följande gruppering: Jordbruk, skogsbruk och fiske (A); Tillverkning, utvinning och energi (B-C-D-E); Byggnadsverksamhet (F); Handel (G); Transport (H); Besöksnäring och service (I-R-S); IT, finans, juridik, ekonomi, m.m. (J-K-L-M-N); Vårdförstjänster (O-P-Q). Rangkorrelationen (Spearman's rho) mellan andelen kvinnor bland sysselsatta och andelen kvinnor bland verkliga huvudmän uppgår till 0,93 och det vanliga korrelationsmåttet (Pearson) är 0,97.

Den streckade regressionslinjen i figur 3 visar det linjära sambandet mellan de två måtten. Merparten av branscherna är samlade nära regressionslinjen, vilket innebär att sambandet mellan andelen kvinnor bland sysselsatta respektive bland verkliga huvudmän är starkt. Detta bekräftas även av att rangkorrelationen mellan branschernas andel kvinnor bland sysselsatta respektive andel kvinnor bland verkliga huvudmän uppgår till 0,93. Detta är en mycket hög siffra eftersom det högsta möjliga värdet är 1.¹²

Figur 4. Andelen kvinnor bland verkliga huvudmän fördelat på företagsstorlek, 2017–2019 och 2020–2024.

Not: Staplarna visar genomsnittet av andelen kvinnor bland verkliga huvudmän för respektive företagsstorlek och tidsperiod. Företagsstorlek mäts som antal anställda under respektive år.

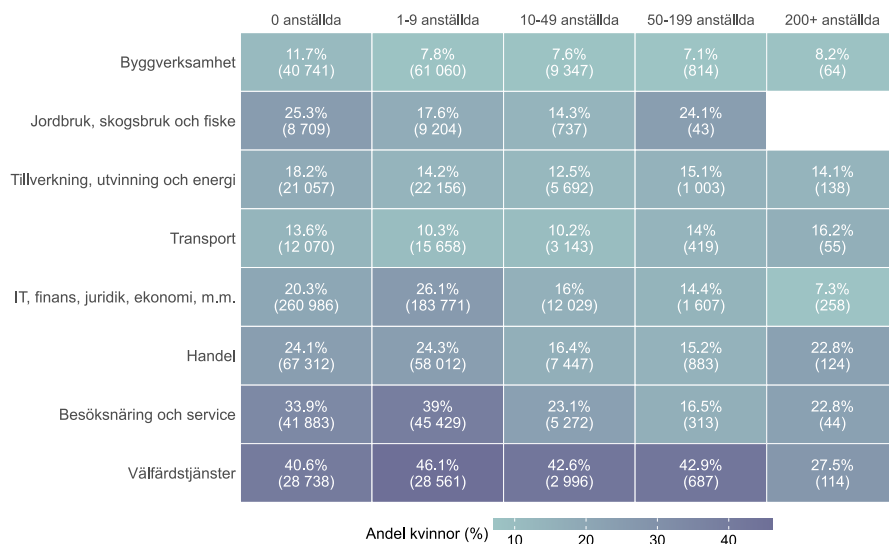
Figur 4 visar andelen kvinnor bland verkliga huvudmän fördelat på företagsstorlek för perioderna 2017–2019 och 2020–2024. Indelningen bygger på Serrano-databasens storleksklassificering.¹³ Perioderna är valda så att de ungefär motsvarar tiden före och efter pandemin.

De högsta andelarna kvinnor bland verkliga huvudmän finns i mikroföretagen med 1 till 9 anställda, med ett genomsnitt på cirka 23,7 procent under 2017–2019 och 24,6 procent under 2020–2024. Bolag utan anställda har den näst högsta andelen, 20,9 respektive 21,9 procent. Lägst andel kvinnor återfinns i bolag med 10 till 49 anställda under 2017–2019 (15,4 procent), medan bolag med 200 eller fler anställda har den lägsta andelen under 2020–2024 (14,9 procent). Bolag med 10 till 49 anställda ligger på 16,0 procent under 2020–2024, medan de största bolagen med 200 eller fler anställda uppgick till 18,0 procent under 2017–2019.

En tydlig förändring mellan de två perioderna är att andelen ökar marginellt i de minsta bolagen medan den minskar i de största. Skillnaden mellan bolag med 1 till 9 anställda och bolag med 200 eller fler anställda vidgas därmed från 5,7 procentenheter under 2017–2019 till 9,7 procentenheter under 2020–2024.

¹² Det vanligast förekommande korrelationsmättet (Pearson) är ännu högre, 0,97.

¹³ Variabelbeteckningen i Serrano är ser_stklf, men vi har slagit ihop några storleksklasser för bättre överskådlighet. De ursprungliga storleksklasserna i termer av antal anställda är följande: 0; 1–4; 5–9; 10–19; 20–49; 50–99; 100–199; 200 eller fler. Vi har valt att ha kvar en egen grupp för företag utan anställda eftersom dessa företag utgör en betydande del av företagspopulationen i Sverige.

Figur 5. Andelen kvinnor bland verkliga huvudmän fördelat på bransch och företagsstorlek, 2017–2024.

Not: Varje cell visar genomsnittet av andelen kvinnor bland verkliga huvudmän för den aktuella kombinationen av bransch och företagsstorlek, beräknat för perioden 2017–2024 med antalet unika företag angivet inom parentes. I celler där underlaget är begränsat till färre än 30 unika företag redovisas inget procentvärde. Företagsstorlek mäts som antal anställda under respektive år. Ljusare färg indikerar en lägre andel kvinnor och mörkare färg en högre andel.

I figur 5 tittar vi på samspelet mellan företagsstorlek och bransch. Branschskillnaderna är stora och i linje med vad som visades i figur 3. Välfärdstjänster har de högsta andelarna i samtliga storlekkategorier, med värden som sträcker sig från 27,5 procent i bolag med 200 eller fler anställda upp till 46,1 procent i bolag med 1 till 9 anställda. Bygghverksamhet har genomgående de lägsta andelarna i de flesta storlekkategorier, med undantag för de största bolagen där den lägsta andelen i stället finns inom IT, finans, juridik och ekonomi (7,3 procent).

Det negativa sambandet mellan företagsstorlek och andelen kvinnor bland verkliga huvudmän är starkast inom välfärdstjänster, där andelen sjunker från 40,6 procent i bolag utan anställda till 27,5 procent i de största bolagen, en skillnad på 13,1 procentenheter. Inom IT, finans, juridik och ekonomi är skillnaden 18,8 procentenheter, från 26,1 procent i bolag med 1 till 9 anställda till 7,3 procent i de största bolagen. I jordbruk, skogsbruk och fiske är dock mönstret inte entydigt fallande, utan andelen varierar utan en tydlig riktning över storlekkategorierna.

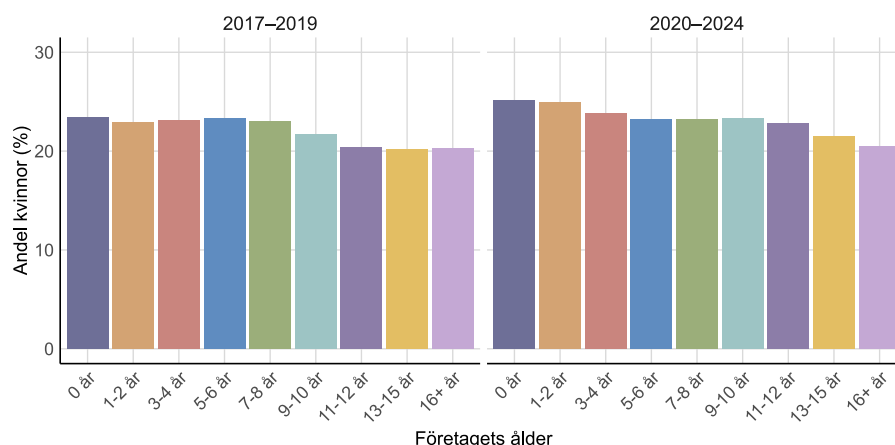
Sammantaget visar figur 5 att andelen kvinnor bland verkliga huvudmän varierar både över bransch och företagsstorlek, men att variationen över bransch är större än variationen över storlek. Andelarna i välfärdssektorn är ungefär fyra gånger så höga som andelarna i byggsektorn. Andelarna bland de minsta företagen med anställda är i de flesta branscher som mest två gånger så höga som bland de största företagen i respektive bransch. Enda undantaget är IT, finans, juridik och ekonomi där skillnaden är betydligt större.

Sammanfattningsvis innebär analysen i detta delavsnitt att den huvudsakliga förklaringen till kvinnors lägre andel bland verkliga huvudmän bör sökas i branschtillhörighet, snarare än i företagets storlek. Storleken är också betydande, men var kvinnor är verksamma på arbetsmarknaden framstår som den viktigaste faktorn.

3.3 Företagens och företagarnas ålder

I figur 6 visar vi hur andelen kvinnor bland verkliga huvudmän ändras över företagets livscykel. Det övergripande mönstret är att andelen är högst i de yngsta bolagen och sjunker med ökad ålder, men spridningen mellan ålderskategorierna är mer begränsad jämfört med branschtillhörighet och företagsstorlek.

Figur 6. Andelen kvinnor bland verkliga huvudmän fördelat på företagets ålder, 2017–2019 och 2020–2024.

Not: Staplarna visar genomsnittet av andelen kvinnor bland verkliga huvudmän för respektive ålderskategori och tidsperiod. Företagets ålder beräknas som skillnaden mellan observationsåret och bolagets registreringsår.

Under perioden 2017–2019 var andelen kvinnor högst i nystartade bolag (23,4 procent) och lägst i bolag som är 13 till 15 år gamla (20,2 procent). Skillnaden mellan den högsta och lägsta kategorin uppgick till 3,2 procentenheter. Under perioden 2020–2024 var mönstret liknande men genomgående på en något högre nivå. Andelen var högst i nystartade bolag (25,1 procent) och lägst i bolag som är 16 år eller äldre (20,5 procent), en skillnad på 4,6 procentenheter.

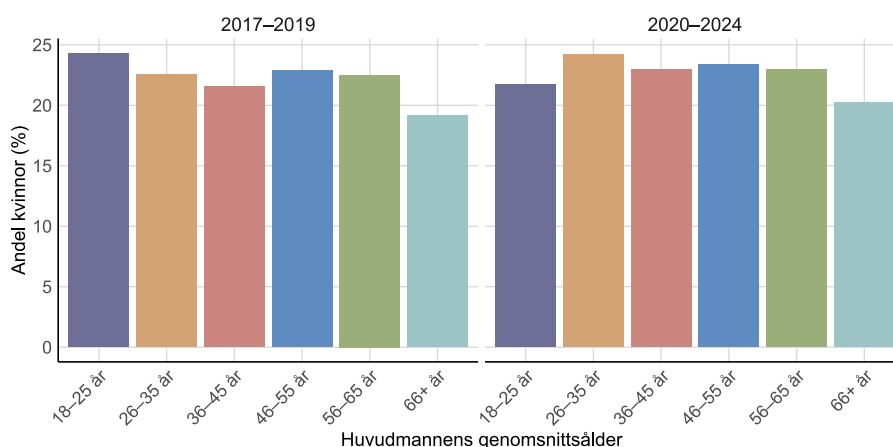
Mellan de två perioderna har andelen ökat i de flesta ålderskategorierna. Ökningen är störst för bolag som är 11 till 12 år gamla där andelen har stigit från 20,4 till 22,9 procent, en ökning på 2,5 procentenheter, samt för bolag som är 1 till 2 år gamla där andelen har ökat med 2,0 procentenheter från 22,9 till 24,9 procent. I bolag som är 7 till 8 år, är andelen i stort sett oförändrad (23,0 till 23,2 procent).

Sammantaget visar figur 4 att andelen kvinnor bland verkliga huvudmän är lägre bland bolag med fler anställda och i figur 6 ser vi att andelen är lägre bland äldre bolag. Dessa två observationer hänger troligen samman och kan drivas av utvecklingen över tid. När det gäller företagets ålder är detta definitionsmässigt, eftersom äldre företag startades tidigare än de yngre, och när det gäller företag med många anställda startades de i genomsnitt tidigare än företag med få anställda. Mönstren som vi ser i figur 4 och 6 kan även drivas av förändringar i kvinnors ägande över företagets livscykel.

Förutom företagets ålder är det även intressant att studera företagarens ålder, även om båda måtten kan vara korrelerade. Bornefalk (2026) visar att de mest fram-

gångsrika entreprenörerna ofta startade sina första företag redan i åldern 17–30 år, vilket pekar på att grundarens ålder kan vara en avgörande faktor för innovationsförmåga och tillväxt. Detta leder naturligt över till frågan om hur andelen kvinnor bland företagare varierar med just företagarens ålder. Den grupp som är särskilt intressant att studera är företagare som är 25 år eller yngre eftersom de flesta av de största svenska entreprenörsdrivna företagen har grundats av personer som tillhör denna åldersgrupp (Bornefalk, 2026).

Figur 7. Andelen kvinnor bland verkliga huvudmän fördelat på genomsnittsålder bland företagets verkliga huvudmän, 2017–2019 och 2020–2024.

Not: Staplarna visar genomsnittet av andelen kvinnor bland verkliga huvudmän för respektive ålderskategori och tidsperiod. Ålderskategorierna bygger på den vägda genomsnittsåldern för respektive företags verkliga huvudmän. Det vägda åldersgenomsnittet beräknas med samma metod som den vägda andelen kvinnor – se avsnitt 2.2 för en metodbeskrivning.

Figur 7 visar hur andelen kvinnor bland verkliga huvudmän varierar beroende på genomsnittsåldern bland företagets verkliga huvudmän. Huvudmännens genomsnittsålder per företag och år är beräknad enligt samma metod som andelen kvinnor bland de verkliga huvudmännen, det vill säga som ett viktat genomsnitt med personens kontrollgrad och engagemangets tid som grund för viktningen (se avsnitt 2.2 för en beskrivning av metoden).

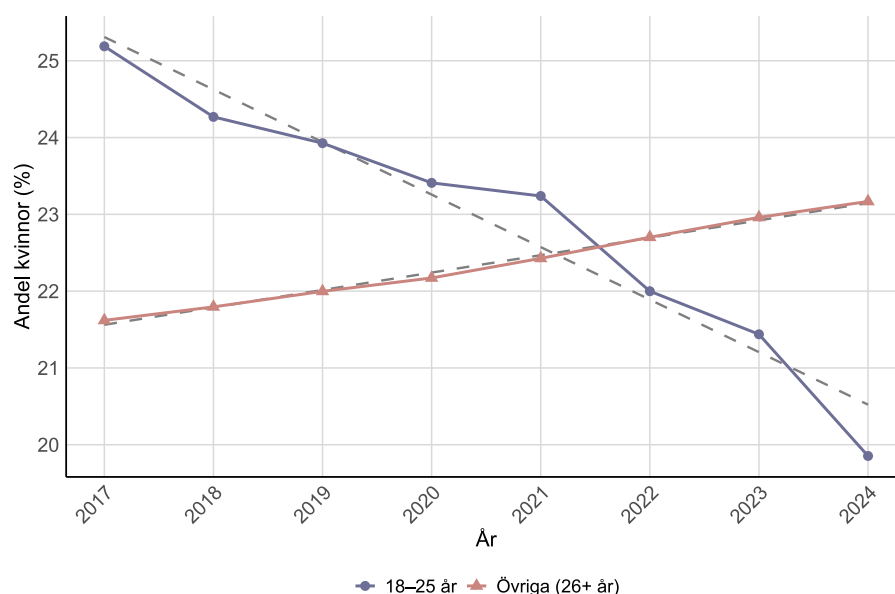
Av figur 7 framgår att kvinnors andel bland verkliga huvudmän var högst bland unga företagare (18–25 år) under perioden före pandemin (2017–2019) och låg då på 24,3 procent. Denna siffra är högre än den genomsnittliga andelen för alla företag för hela perioden 2017–2024 (22,5 procent). Andelen kvinnor bland unga företagare har dock sjunkit till 21,7 procent efter pandemin. Figur 7 visar att minskningen av andelen kvinnor bland unga företagare motsvaras av en höjning av andelen kvinnor i övriga åldersgrupper, det vill säga bland företag där genomsnittsåldern för huvudmännen är 26 år eller äldre.

Analysen i figur 7 visar därmed en tydlig förskjutning av andelen kvinnor, från en hög andel i företag som kontrolleras av unga personer, till företag som kontrolleras av äldre åldersgrupper. Uppdelningen i figur 7 i två perioder har gjorts för att fånga eventuella förändringar till följd av pandemin, som påverkade både löneinkomster från anställning och inkomster från näringsverksamhet (Angelov och Waldenström,

2023), och därmed potentiellt även själva företagandet. Förändringen mellan tiden före och efter pandemin som vi ser i figur 7 behöver dock inte drivas av själva pandemin, utan kan ha skett gradvis.

För att undersöka detta vidare har vi delat in företagen i endast två åldersgrupper (unga företagare i åldersgruppen 18–25 år och övriga företagare, det vill säga 26+ år) och beräknat hur andelarna i dessa två grupper har utvecklats årsvis under hela perioden (2017–2024). Resultaten redovisas i figur 8 och visar tydligt att mönstren som vi såg i figur 7 inte har med pandemin i sig att göra, utan med en stabil och tydlig minskning av andelen kvinnor bland huvudmännen i företag som kontrolleras av unga företagare. Minskningen i gruppen 18–25 år har skett varje år och andelen kvinnor har minskat från 25,2 procent år 2017 till 19,9 procent år 2024. Denna minskning på cirka 5,3 procentenheter är betydande och motsvarar en relativ minskning på cirka 21,2 procent av den ursprungliga andelen. Utvecklingen drivs inte av att färre unga kvinnor driver bolag, utan av att antalet bolag med unga män bland huvudmännen har vuxit i betydligt snabbare takt.

Figur 8. Andelen kvinnor bland verkliga huvudmän fördelat på företag med unga verkliga huvudmän respektive övriga företag, 2017–2024.

Not: Staplarna visar genomsnittet av andelen kvinnor bland verkliga huvudmän för respektive ålderskategori och år. Ålderskategorierna bygger på den vägda genomsnittsåldern för respektive företags verkliga huvudmän. Det vägda åldersgenomsnittet beräknas med samma metod som den vägda andelen kvinnor – se avsnitt 2.2 för en metodbeskrivning.

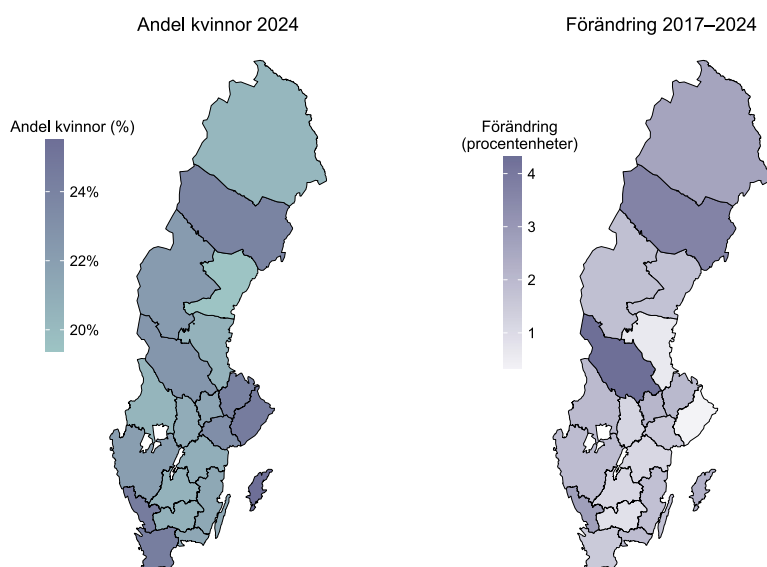
I detta delavsnitt har vi visat att andelen kvinnor bland verkliga huvudmän är lägre i äldre bolag oavsett vilken period vi undersöker (figur 6). När vi i stället tittar på andelen kvinnor beroende på huvudmannens ålder, i figur 7 och 8, kan vi se att andelen kvinnor minskat i företag som kontrolleras av unga personer (18–25 år) och ökat bland huvudmännen i företag som drivs av äldre personer (26+ år). Det finns likheter mellan figur 6 och figur 7-8 på det sättet att den lägsta andelen kvinnor finns bland de äldsta företagen (16+ år) och bland de företag som har äldst verkliga

huvudmän (66+ år). Den största skillnaden mellan båda analyserna illustreras dock av figur 8 som visar på en stor minskning av andelen kvinnor bland huvudmän i företag som drivs av unga företagare. När det gäller andelen kvinnor som kontrollerar unga företag (figur 6) ser vi i stället en ökning över tid.

3.4 Geografisk fördelning

Figur 9 visar andelen kvinnor bland verkliga huvudmän fördelat på län år 2024, samt förändringen från 2017 till 2024. År 2024 var andelen kvinnor högst på Gotland med 25,5 procent av huvudmännen, följt av Stockholms län med 24,6 procent och Hallands län med 24,5 procent. De lägsta andelarna fanns i Norrbottens län med 20,3 procent och Västernorrlands län med 19,4 procent. Skillnaden mellan det län med högst och lägst andel var 6,1 procentenheter.

Figur 9. Andel kvinnor bland verkliga huvudmän fördelat på län år 2024 och förändring mellan 2017 och 2024.

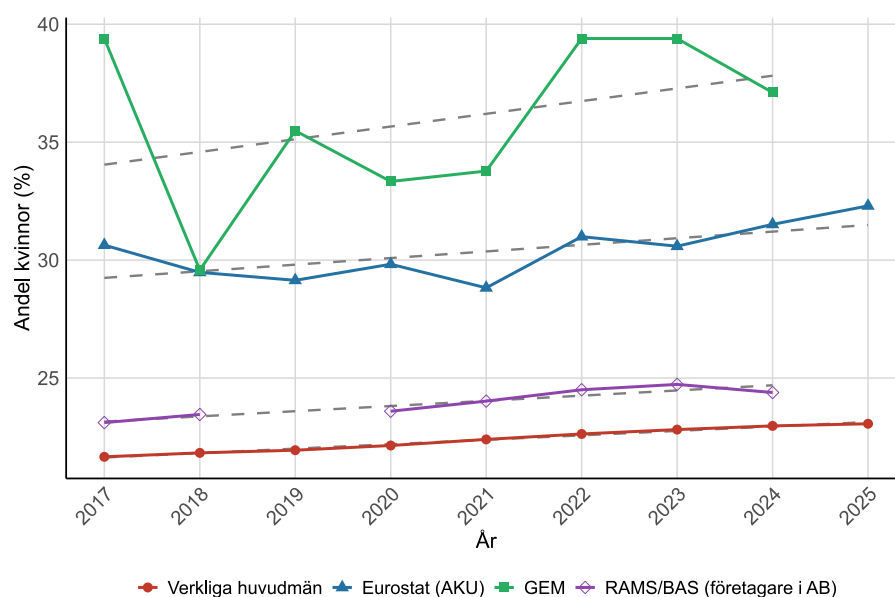
Not: Den vänstra kartan visar andelen kvinnor bland verkliga huvudmän per län år 2024, där ljusare färg indikerar en lägre andel och mörkare färg en högre andel. Den högra kartan visar förändringen i procentenheter mellan 2017 och 2024. Andelen för respektive län beräknas som genomsnittet av andelarna för samtliga bolag med minst en registrerad verklig huvudman i länet under det aktuella året.

Den högra kartan visar att andelen kvinnor bland verkliga huvudmän har ökat i samtliga 21 län under perioden. Den största ökningen har skett i Dalarnas län, där andelen har stigit med 4,3 procentenheter, från 18,4 procent 2017 till 22,7 procent 2024. Även Västerbottens och Hallands län uppvisar stora ökningar (3,7 respektive 2,8 procentenheter). Den minsta förändringen har skett i Stockholms län där andelen har ökat med endast 0,3 procentenheter, från 24,2 till 24,6 procent. Gävleborgs och Kronobergs län uppvisar också relativt små ökningar, på 0,6 respektive 0,9 procentenheter.

3.5 Jämförelse med andra mått

I figur 10 jämförs utvecklingen för vårt mått på kvinnors företagande med andra tillgängliga mått. Samtliga mått avser andelen kvinnor bland personer som uppfyller vissa kriterier för att räknas som företagare. Definitionerna av var och en av dessa mått presenterades tidigare i avsnitt 2.3 (se tabell 1).

Figur 10. Andelen kvinnor bland företagare: jämförelse av olika mått av företagande.

Not: Siffrorna för andelen kvinnor bland verkliga huvudmän är samma siffror som redovisas i figur 1. Följande övriga datakällor används. RAMS: se tabell 1. BAS: se tabell 1. Eurostat: Originalserien bygger på AKU-data från SCB över andelen kvinnor respektive andelen män som är egenanställda. I figuren visas andelen kvinnor bland företagare, som är en transformation av originalserien som har beräknats under antagandet att 50 procent av befolkningen består av kvinnor. GEM: Originalserien brukar betecknas som TEA (Total Entrepreneurial Activity) och avser andelen kvinnor i åldern 18–64 som är antingen blivande företagare eller ägare/chef för ett nytt företag, delat med samma andel för män. Andelen kvinnor bland företagare har beräknats utifrån originalserien under antagandet att kvinnor utgör 50 procent av befolkningen. Transformationen av Eurostat- och GEM-serierna har gjorts i syfte att kunna jämföra de olika måtten med varandra.

Alla fyra mått i figur 10 pekar på en positiv trend bland andelen kvinnor bland företagare i bolag. Det finns dock stora skillnader i nivå. Vårt mått som visar andelen kvinnor bland verkliga huvudmän är betydligt lägre än vad de andra måtten visar. Detta betyder inte att något av måtten är fel, men det är viktigt att komma ihåg att de mäter olika saker.

Vi ser från figur 10 att andelen kvinnor bland verkliga huvudmän knappt varierar runt sin långsiktiga trend. Den stora fördelen med detta är att eventuella strukturella förändringar mellan åren kan tolkas som riktiga förändringar, och inte som tillfälliga svängningar. Det är till exempel uppenbart att TEA-måttet från GEM är olämpligt för analyser av trender över tid. De stora svängningarna mellan åren beror på urvalsfel och statistisk osäkerhet, snarare än på förändringar i grundläggande entreprenörskapsmönster. Även Eurostat/AKU-data varierar relativt mycket mellan åren, trots att urvalen är betydligt större än i GEM-undersökningen. Varken GEM eller data från AKU kan användas för detaljerade branschanalyser eller geografiska jämförelser.

4. Slutsatser

I denna rapport har vi studerat hur andelen kvinnor bland verkliga huvudmän i svenska onoterade bolag har utvecklats under perioden 2017–2025. Till skillnad från tidigare studier har vi använt oss av individuppgifter från Bolagsverkets register – som möjliggör en heltäckande analys av kvinnors ägande och kontroll av de onoterade bolagen. Fokuset på de onoterade bolag som analyseras i rapporten är viktigt eftersom denna grupp utgör cirka 99,9 procent av alla privata bolag i Sverige, medan de noterade bolagen står för endast 0,1 procent.

Resultaten från vår analys visar att andelen kvinnor som har en dominerande del av ägandet i bolagen har ökat svagt under den studerade perioden – med 1,5 procentenheter, från 21,7 procent till 23,2 procent. Ökningen drivs framför allt av nystartade bolag, där andelen kvinnor bland verkliga huvudmän har ökat från 22,8 procent till 25,2 procent.

Analysen visar att andelen kvinnor i bolagsstyrelser har ökat snabbare än andelen kvinnor bland verkliga huvudmän, vilket kan bero på att faktiskt ägarskap och bolagskontroll är svårare att förändra på kort sikt än styrelsesammansättningen. Faktiskt företagande innebär att ta finansiella risker med eget eller lånat kapital, och det är inte oväntat att förändringar i ägande sker långsammare än förändringar i styrelsearbete.

Vi observerar stora branschskillnader avseende andelen kvinnor som är verkliga huvudmän i bolagen. Dessa branschskillnader samvarierar starkt med andelen kvinnor som är sysselsatta i branschen. Valfärdstjänster har de högsta andelarna kvinnor bland verkliga huvudmän under det senast studerade året (46 procent i bolag med 1–9 anställda och 28 procent i de största bolagen) och andelen är lägst i byggbranschen (12 procent i bolag utan anställda och 8 procent i de största bolagen). Kvinnors ägande speglar därmed i hög grad en könssegregerad arbetsmarknad.

Andelen kvinnor är större bland huvudmännen i små bolag jämfört med stora bolag. Högst andel finns i företag med 1 till 9 anställda (23,7 procent under 2017–2019 och 24,6 procent under 2020–2024). Lägst andel kvinnor finns i bolag med 10 till 49 anställda under 2017–2019 (15,4 procent), medan bolag med 200 eller fler anställda har den lägsta andelen under 2020–2024 (14,9 procent).

Bland unga företagare (18–25 år) observerar vi att andelen kvinnor som är ägare har minskat kraftigt, från 25,2 procent år 2017 till 19,9 procent år 2024. Detta är en oroväckande trend eftersom forskning visar att de mest framgångsrika entreprenörerna ofta startar sina första företag i unga år (Bornefalk, 2026). Minskningen innebär att en viktig källa till framtida tillväxt och innovation riskerar att gå förlorad om färre unga kvinnor väljer att starta och äga företag.

Analysen visar även på en betydande geografisk variation, med högst andel kvinnor på Gotland (25,5 procent) och lägst i Västernorrland (19,4 procent). Andelen kvinnor som är ägare har dock ökat i samtliga län under perioden.

De betydande branschskillnaderna i kvinnors ägande av bolag tyder på att detta är en nyckelfaktor för att också förstå hur vi kan få fler kvinnor att driva och äga bolag. I de minsta bolagen inom välfärdstjänster uppgår andelen kvinnor till 46 procent, vilket är långt högre än i någon annan bransch. Välfärdssektorn är därmed en nyckelbransch för att få fart på kvinnors företagande i Sverige.

Mot denna bakgrund är det oroande att företagande på välfärdsområdet under lång tid har varit starkt ifrågasatt, såväl politiskt som i media. Hot om stopplagar, vinstbegränsningar och vinstförbud har skapat en osäkerhet kring förutsättningarna för företagande inom dessa branscher. Den politiska risk som skapas när företagande inom välfärdssektorn ifrågasätts drabbar kvinnor som driver företag särskilt hårt. Detta beror på att kvinnor är överrepresenterade som företagare inom just dessa branscher.

Forskningen visar dessutom att kvinnor i genomsnitt är mindre benägna att utsätta sig för risk än män, vilket innebär att ökad osäkerhet om framtida villkor får en större avhållande effekt på kvinnors företagande.¹⁴ Kritiken mot vinstuttag har varit hårdare och mer moraliskt laddad i kvinnodominerade branscher som vård och omsorg, jämfört med mansdominerade branscher som infrastruktur och byggverksamhet.

Den pågående politiska debatten som ifrågasätter företagande och vinstuttag i välfärdssektorn riskerar inte bara att minska mångfalden och kvaliteten i välfärden. Den sätter också käppar i hjulet för kvinnors företagande i en av de få branscher där kvinnor är väl representerade som ägare av företag. För att fler kvinnor ska starta och driva företag – och för att de som redan driver företag ska våga anställa och växa – krävs därför att politiken skapar stabila och långsiktiga spelregler för företag inom välfärdssektorn. En politik som verkar för stabila och förutsägbara villkor för företagande inom välfärdssektorn är också en politik som främjar kvinnors företagande.

I en tidigare studie har vi visat att upplevd kunskap och förmåga att driva företag är den enskilt viktigaste förklaringen till könsskillnader i företagande (Angelov och Bornefalk, 2025). En slutsats från den studien är att det behövs insatser som stärker unga kvinnors entreprenöriella kompetens och självförtroende för att få fler kvinnor att driva företag. Ung företagsamhet (UF) kan spela en nyckelroll i detta arbete. Utifrån detta perspektiv är det problematiskt att UF-genomslaget endast är cirka 5 procent inom gymnasieskolans vård- och omsorgsprogram. Att öka UF-genomslaget på dessa program är ett konkret sätt för att få fler kvinnor som i framtiden driver företag i Sverige.

¹⁴ Se Angelov m.fl. (2023) för en mer detaljerad diskussion.

Referenser

Angelov, N., Bornefalk, A., Daunfeldt, S.-O. och Galte Schermer, I. (2023) *Varför driver så få kvinnor företag i Sverige?* Svenskt Näringsliv, oktober 2023.

Angelov, N. och Bornefalk, A. (2025) *Skillnaden i entreprenörskap mellan kvinnor och män Hur mycket förklaras av attityder till företagande och upplevd förmåga?* Svenskt Näringsliv, januari 2025.

Angelov, N. och Daunfeldt, S.-O. (2025) *Styrelser i förändring: kvinnors växande roll i svenska bolag.* Svenskt Näringsliv, maj 2025.

Angelov, N. och Waldenström, D. (2023) COVID-19 and income inequality: evidence from monthly population registers. *Journal of Economic Inequality*, vol. 21, s. 351–379.

ALMI (2025) *Svårt för små och medelstora bolag att agera jämställt vid val av styrelse och vd*, ALMI, mars 2025.

Bornefalk, A. (2026) *Unga entreprenörer: Varför de är så viktiga och varför de lyckas så bra.* Svenskt Näringsliv, mars 2026.

European Commission (2026). Women Entrepreneurs in Europe: Data, Barriers, and Recommendations for Support (publicerad som del av Annual Report on European SMEs 2025/2026). https://single-market-economy.ec.europa.eu/news/commission-reports-show-continued-growth-european-smes-and-highlight-challenges-women-entrepreneurs-2026-06-22_en

Fama, E.F. och Jensen, M.C. (1983). Separation of Ownership and Control. *Journal of Law & Economics*, vol. 26, s. 301–325.

Reynolds, P., Bosma, N., Autio, E., Hunt, S., De Bono, N., Servais, I., Lopez-Garcia, P. och Chin, N. (2005). Global Entrepreneurship Monitor: Data Collection Design and Implementation 1998–2003. *Small Business Economics*, vol. 24, nr 3.

Sternberg, R. och Wennekers, S. (2005). Determinants and Effects of New Business Creation Using Global Entrepreneurship Monitor Data. *Small Business Economics*, vol. 24(3).

Bilaga

Enligt SCB:s definition¹⁵ ingår följande delgrupper i gruppen sysselsatta:

- Personer som under en viss vecka (referensvecka) utförde något arbete (minst en timme), antingen som avlönade arbetstagare, som egna företagare (inklusive fria yrkesutövare) eller oavlönade medhjälpare i företag tillhörande make/maka eller annan medlem av samma familj (=sysselsatta, i arbete).
- Personer som inte utförde något arbete enligt ovan, men som hade anställning, arbete som medhjälpande familjemedlem eller egen företagare (inklusive fria yrkesutövare) och var tillfälligt frånvarande under hela referensveckan. Frånvaron räknas oavsett om den varit betald eller inte (=sysselsatta, frånvarande från arbetet). Orsak till frånvaron kan vara sjukdom, semester, tjänstledighet (till exempel för vård av barn eller studier), värnpliktstjänstgöring, arbetskonflikt eller ledighet av annan anledning. Från och med januari 2021 anses personer som är frånvarande från ett arbete på grund av vissa frånvaroorsaker i kombination med en förväntad frånvarotid på tre månader eller längre inte längre vara sysselsatta.
- Personer som deltar i vissa arbetsmarknadspolitiska program räknas som sysselsatta. Det kan gälla till exempel offentligt skyddat arbete, Samhall, start av näringsverksamhet eller anställning med lönebidrag eller anställningsstöd.

¹⁵ Se SCB:S kvalitetsdeklaration för AKU som finns för nedladdning här: https://www.scb.se/contentassets/c12fd0d28d604529b2b4ffc2eb742fbe/am0401_kd_2026_20260216.pdf

www.svensktnaringsliv.se

Storgatan 19, 114 82 Stockholm

Telefon 08-553 430 00

Tryck: Arkitektkopia AB, Bromma, 2026